

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Historiske Efterretninger

om

Adelsfamilien Blaa,

F. R. Friis.

Kjøbenhavn

1877.

Stamtavle over *St*

Erik Je.
* Steen.

Anders Eriksen
* -----

Jørgen Eriksd. Mort

Jens Eriksen
* 1. Karen M.
2. Anna C.

Fr Keilo
* ..... B'ing

Elline Andersdatter
* Jakob Bener eller Berner.

Johs kald
+ ugt

Pivert Lauridsen Blaa
* Anne Jensdatter Krigebustk

Ole Lauridsen
* Barbara Grube.

Anna Blaa
* 1. Peder Grubbe til Alslev.
2. Erik Madsen Bølle.

Erik Olsen
* Inger Toste.

Jakob C.

Anna Blaa
+ i Kloster, ugift.

Elisabeth Blaa
* Otto Rud.

e
*

Adelsfamilien Blaa.

Jensen
vohr.

---

ksen ..... Eriksdatter   Hartvig Eriksen
Baadenraa.
Gjoe

Jensen   Erik Jensen   Laurits^{2.} Jensen
ugift.   + ugift   * Bodil Eriksdatter.

---

sen Blaa   Erik Lauridsen Blaa
bendal   Erkedegn i Aarhus.

Olson.   Jørgen Olson.   Peder Olson.
* Else

Barbara Blaa
* Oth Clausen Kvistfeld.

Familien Blaa, der er udtød, for mere end
tre Aarhundreder siden, førte et Vaaben, der beskrives
saaledes: Skjoldet er delt partangs i to Dele; i den
første, som er hvid (Solv), ligge to blaa Twarbjølker,
og den anden Del er blaa. Paa Hjelmien staae
to Vesselhorn, det første blaat og hvidt, det andet
hvidt og blaat, fra hvert Horn udgaae 3 Paafingler,
fjer, og imellem Hornene staaer en Paafingelfjer.
Man finder ogsaa (i Følge Michelsens Slægtbog)
under den Vaabenet saaledes, at Bjølkerne
ere skaktvæde med Blaat og Hvidt, samt det
første Horn skaktvædet med Blaat og Hvidt, og
det andet ganske blaat, eller saaledes, at der paa
Hjelmien findes to blaa Horn med en hvid
Twarbjølke, men ingen Paafingelfjer.

Denne Familie skal være meget gammel,
og som et Vidnesbyrd om dens Alder fortælles
i Slægtbøgerne, at den brede paa Løvested Gaard
i Skaane førte Christendommens Indførelse
i Landet.

En af de gamle Kompeviser handler om en Hr. Helmer Blaa, der i Nödvænge kæmpede mod sin Jomfrues 7 Brødre, af hvilke han drøbte de 6. (P. Lyvs Udg. 1695 S. 738 ff.) - Om en Hr. Mourids Blaa anføres følgende Gravskrift:

Her ligger Hr. Mourids Blaa, en Pidders saa bold,
 En Stund førte han det blanke Skjold
 Nu ligger han under sorten Mold.

En anden gammel Vise handler om Hr. Tver Blaa, der var en Hr. Torlufs Datter Ingefred. (Tragiske Viser, udg. 1657, S. 87-94). Men naar det fortælles, at en Hr. Tver Blaa ombrent 1470 ejede Koxbølle i Fyen, det nuværende Holkenhavn, saa maa dette dog være urigtigt, da denne Gaard vistnok allerede dengang tilhørte Familien Ulfeld. ~~Men~~ det er mere sandsynligt, at Familien Blaa ejede Koxbølle i Slesvig.

Hilffeld fortæller (Folcloudg. 19. S. 204) at i Aaret 1240 kom Sveriges Riges Raad sammen og udvalgte Junker Valdemar, Borge Jaks Søn, til Konge, efterdi han var Kong Eriks Pöbersons og af denne Udvalgelse blev han troet at en smertelig og besværlig Mand, som hed Hr. Tver Blaa og boede paa Grønneljørg.

ved Enebjerg, og var højt regnet hos den menige
i Landet der i Riget. Men da Børge Jarl, som da var
i Finland, fik at vide, at Kong Erik var død, blev
han og de, der vare med ham, meget bedrøvede og
rejste hjem saa hurtigt de kunne. Børge Jarl
sammenkaldte derpaa de æfjærste Mænd i Riget
og spurgte dem, hvem der var saa dristig, i hans
Fraværelse og ham udspejrt at gjøre hans Søn, som
endnu var et Barn, til Konge. Han var nemlig ikke
freds hermed, fordi han selv vilde være Konge. Da svarede
Hr. Thors Blaa, at det ikke var skeet fordi de
foragtede Børge Jarl, thi de vidste nok, at han var
skikket til at være Konge, men fordi han var en
gammel Mand, derfor havde de valgt hans Søn
til Konge, og troede ikke at Faderen vilde have
noget derimod. Da Børge Jarl endnu ikke vilde
give sig tilfreds, sagte Hr. Thors Blaa til ham:
hvis du ikke er tilfreds med det, som gjort er, saa
gjør af din Søn hvad dig byttes, vi ville forsee os
om en anden Konge. Da tav Børge Jarl en Stund
og spurgte derefter hvor de da vilde faae en anden
Konge. Da svarede Hr. Thors Blaa: under denne
Kjortel, jeg har paa mig, vilke vi faae en Konge.
Da Børge Jarl hørte det, frygtede han for, at baade

han og hans Søn skulde miste Kongedømmet, dermed gav han sig tilfreds med det, som var gjort med Sønnen, og Kong Valdemar blev kronet i Linköping 1251. Han var den ældste af Birge Jarls 4 Sønner. Ivar Blaa nævnes atter 1252 som en mechtig Mand (Hvitfeld I, 234). i den Slægtskabsforholdet mellem Ivar Blaa og den øvrige Slægt kjendes ikke. Som Stammetræder for Slægten nævnes:

Erik Jensen, der boede paa Løvested Gaard i Skaane. Hans Hustrus Navn er ubekjendt, men hendes Vaaben skal have været et forgyldt Ben med en forgyldt Spore i blaat Felt. Et saadant Vaaben skal have tilhørt en Familie, som kaldtes Stenvohr. Erik Jensen maa have haft 3 Sønner og 2 Døttre og være død 1365 eller før. Klevenfeldt nævner kun 2 Sønner af ~~han~~, Anders Eriksen og Jens Eriksen, men flere af hans Børn nævnes i gamle Dokumenter, aftrykte i *Scriptores rerum Danicarum T. VIII*. I et Brev af 1365 nævnes saaledes Erik Blaas Datter Ingeborg, gift med Mr. Jancehinus Jonsson i Lille Tønder (S. I. VIII, 72). Johan Eriksen, der vel er den samme som Klevenfeldt kalder Jens Eriksen, pantsatte 1367 til sin Broder Hartvig alt sit Gods og al sin Ejendom

i Jylland. 1369 pantsatte han til sin Broder Hartvig Eriksen alt sit Gods og Ejendom i Korup (S. R. D. VIII, 63-64). Hartvig Eriksen nævnes atter 1376 (S. R. D. VIII, 100). I det ovennævnte Dokument af 1365 (S. R. D. VIII, 72) nævnes Petrus Ebbensen i Nykke og hans Hustru, der havde arvet Gods efter hendes Fader Erik Blaa.

Anders Eriksen, der arvede Løvested Gaard, havde efter Klevenfeldts Stamtavle to Døtre, H. Keilo, gift med en Bing til Gunderslevholm, og Elline Andersdatter, gift med Jakob Berner eller Berner.

Jens Eriksen Blaa, der er nævnt ovenfor, var efter Michelsens Slægtebog først gift med Karen Raadenraa, en Datter af Gotskalk Clausen Raadenraa til Orebygaard, og havde med hende Sønnerne Gotskalk Jensen og Erik Jensen; dog begge døde ugifte; efter hendes Død blev han gift med Anna Gjoe, Olef Pedersen Gjoes Datter, og havde med hende Sønnen Laurits Jensen. (Efter Klevenfeldts Stamtavle var Jens Eriksen kun gift een Gang, nemlig med Karen Raadenraa. Men man kjender kun lidt til Familien Raadenraa, der neppe har ejet Orebygaard. Derimod stemme flere Beregninger i, at Jens Eriksens Søn Laurits Jensen fik Orebygaard med sin Hustru Bodil Eriksdatter).

Laurits Jønsen Blaa maa saaledes have været Jøns Eriksens yngste Søn. Laurits Jønsen i Oreby udstedte 1394 et Vidnesbyrd om, at han havde overdraget Henrike Alten al den Plet, som han havde i Godserne Broghantweth og Valsø i Sjælland og Tilliggende, paa sin Hustru Bodil Eriksdatters Vegne, hvilket Gods hendes Fader Hr. sal. Erik Sjællandsfar, Ridder, havde i Pant for 10 Mark Sølv. — Aar 1400 oplod Lasse Jønsson i Oreby til Dronning Margrethe Havnelev og mere Gods i Skevns Herred for andet Gods i Falster og Lolland (Danste Magazin IV, 305, jvf. C. H. Brasch, Demmetoftes Historie I, 191). — Laurits Jønsen var gift med Bodil Eriksdatter, og har rimeligvis med hende faaet Orebygaard, men om hendes Forældre og Slægtskabsforhold vides Intet med Visshed. Efter Klevenfeldts og Andre's Mening var hun en Datter af Erik Valdemarsen til Dronningholm i Sjælland og Fru Mette Sivertsdatter Gjoe. Om Erik Valdemarsen fortelles, at han var en naturlig Søn af Valdemar Atterdag og Torshild.

Jvf. Knudsen, Danmark i Middelalderen, S. 82. — Dronningholm laae i Vinderød Sogn, Sids Herred, men Stedet hører nu til Kregeme Sogn. Hall. Rasmussen bemærker i Historisk Tidsskrift I, 472, at Erik Sjællandsfar ikke, som det almindelig angives, var en naturlig Søn af Kong Valdemar.

Den sidstnævnte siges i Almindelighed at have været fra Rügen, og var efter Andre en Bodehusk, Tillogsnavnet skulde da angaa hendes Fjer, men i nogle Optegnelser, som skyldes Jomfruen Mette Gjoe og som støtte sig paa Familie Efterretninger, (Nye Danske Magazin II, 344-44), siges at i hendes fødrene Vaaben var 4 Bjølker, hver anden gul og hver anden rød, og paa Hjelmene to Vesselhorn, som Kongen lod omlogge med en Krone. Et saadant Vaaben, dog med Undtagelse af Kronen, førte den gamle danske Familie Little eller Lille i Aarhundreder, og af denne Familie har hun vel altsaa været. — Erik Valdemarsen (eller, som Andre sige, Erik Sjollandsfar) og Mette Gjoe havde 2 Sønner, Valdemar og Sivert, der begge faldt i Krigen i Holslern, og 3 Døttre, Anna, Bodil og Sidsel (Nye D. Mag. ant. St.), af hvilke Bodil, som anfør, blev gift med Laurits Jensen Blaa. Efter Mette Sivertsdatters Død blev Erik Valdemarsen gift med Margrethe Jakobsdatter, med hvem han (i følge Sofie Brahes Optegnelser) ingen Børn havde. Han blev dræbt af sin Søn, den unge Hr. Niels Grim. Margrethe Jakobsdatter var formodentlig en Datter af Jakob Nielsen, der

1369 nævnes som Hovedsmand paa Søborg og Gjørre; de førte i al Fald samme Vaaben, nemlig en Føn med ruds lagne Vinger. Kall Rasmussen formoder at hendes Fader Jakob Nielsen var en Sønnesøn af den Sivert Lauridsen til Orebygaard, der nævnes hos Flittfeld 1317 (I, 394) og hos Sühm XIV, 387-88 i Hartug Otto, Christoffer II's Sønns Brev, Sætkjøbing Oktober 1333, "Siffridus dictus de Oreby nostre curie marschalcus" (Historisk Tidsskr. I, 472). Men det synes dog mere rimeligt, at Mette Sivertsdatter Jjoe har nedstammet fra den nysnævnte Sivert Lauridsen. - Margrethe Jakobsdatter skal 1371 eller 1378 som Enke have skrevet sig til Orebygaard, og det er siden ~~svært~~ på Grund heraf at man har troet, at den nævnte Føn Bodil Eriksdatter har været hendes Datter og arvet Gaarden efter hende. Men i al Fald maa Laurits Jensen enten paa een Gang eller efterhaanden være kommen i Besiddelse af hele Gaarden. Han døde 1408 og blev begravet i Sætkjøbing Kirke. Paa Ligstenen stod: Anno Dni M. cccc. viii iay lassa iensøn örth oræbbi hörr .....: frelso min siel aaf möth. - Orebygaard tilfaldt ved hans Død hans to Sønner, Sivert

Livert Lauridsen og Oluf Lauridsen. Han havde endnu en tredje Son, Erik Lauridsen, der var Erkedegn i Aarhus (se nedenfor, under Oluf Lauridsen).

Livert Lauridsen Blaa var gift med Anne Jensdatter Krigebusk, en Søster til den betydningsfulde Biskop. Naune og til Hr. Morten Jensen. (D. Mag. III, 257 (g)) Han havde kun eet Barn, nemlig ~~Datteren~~ Anna Blaa, der først var gift med Leder Jantze til Alster, Niels Jantzes og Kirsten ~~Andersens~~ ~~Andersens~~ Son, og siden med Erik Madsen ~~Andersens~~ ~~Andersens~~, der ved sit Giftermaal med hende erholdt den ene Halvdelen af Trebygaard. ~~Andersens~~ ~~Andersens~~ af Orstby i Lolland pantsatte 1422 de Gaarde i Lyngbymagle til Hr. Anders Nielsen, Knud, i Dronningholm, for 30 tønde Mark i Penge, som i Sjælland gjøve og gjonge vare, og 13 gode gamle fuldvogetige Nobelet (Lindesnes, Danmark i Middelalderen, S. 58, J. III, 177-78). Margsette Henningsdatter, Hr. Anders Nielsens Efterleverke, ansvarede 1449 ipso die St. Petri apost. ad vincula (1. August) fra sig og Arvinget, til Broder Jens Andersen, Abbed i Ebbelhoe Kloster, det Gods, hun havde i Flønde

af Svend Lauridsen, med sin Hustru, at han og hans
 Efterkommere skulde hver Uge lade sig en
 Messe i fornavnte Klosters Kirke for de 11,000
 Jernfruer og anden Ugen Messen af St. Anna
 (J. R. D. VI, 182, jfr. Knudsen, Danm. i Middelald. S. 58-59).

Oluf Lauridsen Blaa ejede, som bemærket, den
 ene Halvdelen af Orebygaard, medens Broderen Svend
 ejede den anden og det fortolles, at disse to Brødre
 skedse vare Uvenner hjemme, men derimod
 gode Venner naar de møttes udenfor Gaarden.
 Erik Lauridsen, Erkeidegn i Aars, og Oluf ~~Lauridsen~~
 a. v. v. pantsatte 1423 die St. Viti et Modeste
 Mark. til Mr. Anders Nielsen, R. i Dronningholm
 for 60 gode gamle engelske Noget deres Gods
 i Lyngbymagle i Sorø Herred, nemlig 5
 Gaarde, hvoraf den ene skulde 3 Pund
 andre hver 2 Pund Korn. - Oluf Lauridsen
 var 1446 med at underskrive de "Hollandske
 Vilkår". Han var gift med Barbara Frieb.
 bendal, Råger Jorrbendals og Sidsel Fux's
 Datter. Med hende han 3 eller efter andre
 Beregninger 4 Sønner, nemlig Erik Olsen,
Jakob Olsen, Jörgen Olsen og Peder Olsen. (I flere
 Høftabøger omtales kun de tre Brødre Erik, Jakob

af Peder. De samme nævnes i en gammel Optegnelse,
hvoraf en Afskrift findes iblandt Klevenfeldts
Samlinger (acta municip. tabula). I en anden gammel
Optegnelse sammesteds staar derimod at Sivert
Lauridsen havde Hønnerne Erik, Jakob og Jörgen).
Om disse Brødre vidtes her overmaade lidt. Jakob
Olsen forsegledet 1474 et Brev til Vitterlighed
(Læg. for mums og aa 1473. Lit. Ann. Magn. Fasc. 5) - Jörgen
Olsen var maaske den samme som Jörgen Olsen
til Aismarke, hans Kæstner Else, som overlevede
ham, maa i saa Fald have været Albert Nielsons
Datter. Men Elsebe Albertsdatter. Hun fik 1527
den 4de post assumpt. Mar. (21. Aug. Indførelse paa et
Brev af Kong Hans paa noget Gods i Falster
(Reg. o. a. p. III, 174) Erik Olsen af Oreby i Lolland.
~~1485~~ 1485, 2. Maj en Proces ved Lande Domkirke
om en Bode ved Raathuset i Malme, hvilken han
havde i Verge, men hvori Domkirken indførtes (Diapl.).
Han synes at have samlet den ene Halvdel af
Orebygaard ved at aftjæbe Brødrene deres Andel.
Han døde som Slægtens sidste Mand i Aarene
1502-4 og efterlod sin Halvdel af Orebygaard
til sin Kæstner Inger Hansdatter Pøste. Hun var
en Datter af Hans Pøste, der døde 1478 og Karen

Lunge; begge ligger begravne i Maribo Domkirke.
 Indskriften fra deres Væsten er aftrykt i Hall
 Rasmussens Elterbetænelser om Muses Herred S. 35.

Inger Pöste, Erik Olsens Elterhversker, er ligesom
 Otto Clausen i Uebj fra sin Hæskrets. Denne
 berøjer sig at have sidlet over et værdigt
 Skifte med velb. Niels Andersen i Drøsselbjerg Ider
 rimeligvis har været gift med en Datter af Ole
 Lauridsen) fra egne og hans Datters Jomfrue
 Vegne, samt med velb. Kristiern Nielsen fra
 Truggevalde, og hans Husfrues Christene Nielsens
 Vegne, og betaldt Christiern Nielsens 3 af det Gods,
 som Ole Lauridsen fordiem havde; og findes der
 mere Gods, så skal Ole Inger og Otto Clausen
 nyde 2 Dele, samt Niels Andersen og hans
 Børn den tredje Del. Dat 1504 St. Nicolai Dage.

Erik Olsen Blaa og Inger Pöste havde 3
 Døttre, Anna, Elisabeth og Barbara (Se Historisk
 Tidsskrift II, 174; Muses Herred, af F. R. Fris, 1799).

Anna Eriksdatter Blaa døde i Klosser.

Elisabeth Blaa var gift med Ove Pedersen
 Rud, og havde med ham en Søn. Ove der siden
 Toivul var født efter Faderens Død og døde 6
 Uger gammel (V. Simonsen, Ruderne, II, 29).

Barbara Eriksdatter Blaa ejede i nogen Tid
 Berritsgaard, som hun havde arvet efter Forældrene,
 og desuden den ene Halvdel af Orebygaard. Hun
 var gift med Otto Clausen Hvittfeldt de Skrimstrup.
 Hun havde med ham Sønnen Christoffer Hvittfeldt,
 der efter hende arvede Berritsgaard (og blandt
 hans Børn var Kansleren Arild Hvittfeldt). Hun
 solgte rimeligvis sin Halvdel af Orebygaard
 til Erik Madsen Bolle, der var gift med den
 ovennævnte Anne Sivertsdatter Blaa og allerede
 ejede den anden Halvdel af Gaarden. Otto
 Clausen Hvittfeldt døde 1529, men Barbara Blaa
 først 1538 eller senere. Hun udsættte 1530
 et Brev paa 200 Mark danske til det hellige
~~Sten~~ i Kippinge (Klevenfeldts Sigilsamling).
~~Denne~~ Barbara Eriksdatter Blaa maa altså
 have været den sidste af Slægten.

Tilleg.

1. Barbara Eriksdatters Brev om 200 Mark til
Sakramentet i Kippinge, 1530.

Jegh Barbara Eriksdotter til Børth, Otthe Plew,
sens ælftørleffwerke, gør wittkørligth oc berøer mig
thys mithi obne breff, at iegh aff veth wittkørligth
gel gølskylligh at were The wærdighe sacrament
til Kippinghe kircke, tw hondredh mēk daniske
penninghe. Ty baplichth iegh meghe mig thz mithi
obne breff ette myne arffwinghe at betalle oc
forhoffwe thz wædige sacramethe til Kippinghe
siwe mēk daniske penninghe, som en køffman hirith
andhin forblesth meth gøre kan hwert ~~oc~~ myn
sancte mortthons dagh at senisthe de som wæryth,
ere ette befallingh haffwe thil same stedh, saa
lenghe at for ^{me} tw hondredthe mēk betalne
wardhe, oc skulle same siwe mēk affbegnis wty
hofft somen, at saa wty sandh er oc ydhr
me trygh, bænght iegh mithi insegle medth
for thz mithi obne breff Tilbedhnd, welbyrdigh
mandh Jören Etensterman thil Stadaagti oc myn

sön Cristopher Hwithfel at the oc hège thevis
 insegle meithn for the mith obne breff,
 skreffwith wy Kippinghe die sctor, martire
 Nerei & Achiley aar effthit gude byrd businne
 femhundredth paa thienne och tiwe.

(Originalen paa Pergament findes i Gehejme-
 arkivet. Den har 3 hangende Segle, hvor Aftrykkene
 dog nu ere meget udydelige.)

20. En gammel Optegnelſe om Familien Blaa.
 (Efter en Hæftskrift iblandt Allevensfeldts Samlinger, med. Ham of Gram.)

Utor enn Koning y Danmarck hied Koning Eric, och
 hannd huffet enn Slagefred sönn, hied Eric Lis-
 tontilgæ og hand bleff mandeligen thes hand
~~och~~ och kom till alder, saa hand vor mögit
 well liid blant folck bode aff Kongen och
 Adell, saa hand kom thit Regimentte och bleff
 forst kongenns fourmarſkalck, och kongen
 fick Louffue och liid thil hanum, saa hand
 begaffuet hanum mett Oreby Birk hans Liffs
 Tiid och thes som hand fönge Egte Husfru
 och bleffue begaffuet mett Egte Liffs Arfwinge,
 the skulle hand behollet thill Egenidom, och

hans Arffvinge till ewig Tid. Och hand bleff Egte
 gifft och fick enn Adels brue och afflet medt
 hende iij Egte doter. Then Enne hennis hossbunde
 hiedt Niels Iffuerse' thil Karsemarkgaardt och haffde
 Astö och Feö y Forlening. Thenn Andenn hennis
 hossbunde hiedt Pter. Nielsen till Scholdenes
 och haffde Jungshoffuit y forlening. Thenn Tredde
 dotter hennis hos bunde hiedt Laurisz Jensen
 till Oreby, Thi hand arfde Oreby medt sinn hoss
 som var Erich Sielandtaars dater, och haffde
 hand Nygekioffuing y forlening, och haffde
 Laurisz Jensen iij söner, then ene hiedt Silf-
 uert Laurssen, then andenn Oluff Laurssen.
 Silffuert Laurssen haffde en Dater, hiedt Fru
 Ane, som var het Matz Erikssens Moder. Oluff
 Laurssen haffde iij söner efter sig, then ene
 hiedt Erick Oluffsen, hand var Fader ad Fru
 Barbara paa Beritgaardt. Then andern hiedt
 Jacob Oluffsen, then tredie Jörgen Oluffsen.
 Silffuert Laurssen och Oluf Laurssen, Brödre,
 finge både Orebygaardt y skiffte, och Silffuert
 Laurssens Dater, fru Anne, som vor Hr. Madrius
 Moder, hunn Erffuede enn halffjärtem Orebygaardt
 Skul nott vore Niels Sifversen, of Danske Herold.

effter sin Fader; thi hun var enne Barnn effter
sine Foreldre. Erik Oluffsen erfde ene then
anden halffue Part y Oreby; och the andre thou
hans Bröder finge wedelag thet emod andenn Stadth.

Them alle Breffue, som lyuder paa Orebygaard,
af thenns Ejen domm, ligger y en weger korffue y
Erich Madssens breffue kiste, och er fleste partenn
paa Latin, och er gaffue breffuitt paa Latin, och
finnis thet mannge andre breffue, som er boude
paa Latin, Tyske och Dannske; och holdt Kong
Erick enn gang en Herredag paa Oringborg, och
vor mange tyske herrer thet, thet forhuerffuitt
Erich Sielandtsfar] paa thet ny stadfestelse breff
paa Orebygaardthz Birk mett menige Danmark
Rigis Raad, och the Tyske herrers beseyling
af stadfestelse, och finnis thet breff y same
weges korff enu.

3. En anden gammel Optegnelse om Familien Blaa.
(altera nuafragi tabula; efter Allevensfeldts Afskrift.)

Them was thet ho bröder, thenn ene heed
Swert Laurssenn, thenn andenn Ole Laurssenn.

Swert Laurssenn was her Mats Eryckssens

morfader, och ther fyck hann halffparttern aff
orebyungaardt effter.

Oluf Laurssenn kaufde thenn andenn
Halffparttern, saa döde Oluf Laurssenn och
loed tre sönnar effter seg, thenn ene heedt
Eryck Olssenn, thenn andenn Peer Olssenn,
thenn tredy Jacop Olssenn.

Item saa byuder thet breff Peer Høystffeldt
kauffwer, adt Peer Olssen kauffwer köfft Jacop
Olssenns Partt y Orbyungaardt, som war thenn
tredy Partt, och nougenm bydt ther effter döde
Peer Olssenn, saa schüulle Jacop Olssenn taget
cenn kyste aff Orbyungaardt och fört bytt
Larkkjøffworing, som Peer Olssenn schüulle
kauffwe bytt kört, och ther schüulle kauffwe
slaget saamme kyste op och wdtaget saamme
schyöde breff, som byüde paa thenn tredy
deell aff Orbyungaardt, som hann kauffde
soldt Peer Olssen, hwylckett hann saugde
ney for, adt hann icke kauffde opslaget
saamme kyste och taget ther nougett schöde
wdt, och icke heller, hann kauffde schyödt
heller soldt hanns broder Peer Olssenn hanns
Partt y Orbyungaardt, och bewyste medt ytt

stockcumff aff moseherrylling, adt hann alder
 loubodet hans Partt ther som hannom burde
 adt györe; saa war fornemtte fru Engger
 Eryck Olssenns früu Barbras Moder och Jacop
 Olssenn y rette for nougenn gode menndt y
 Roschyuldt; och ther war her Jahann Oxen-
 senn aff, och daa sychtet fru Engger Jacop
 Olssenn, adt hann schüulle haüfte forkommenet
 fornemtte schöde; hwylckett hann saugde nej
 tyll; thaa bleff ther saa saudt paa, ther som
 Jacop Olssenn wylle werre seg ther for; thaa
 schüulle hann tage elleff heller fleerre
 gode menndt tyll seg och werre sig ther
 fore, och icke bleff tyll dömdt adt györrett
 wdenn hann wylle.

Thenn sydenen gyck ther enn forlygelisse
 mellem früu Engger och Jacop, adt hann
 schulle hauffwe Jacop Olssenns Part y Ooer-
 byuugaardt, och thenn Part, som hann hauffde
 erffuwt [efter] hans broder Peder Olssen, y 20 Aar,
 heller nouget stecker, wylckett aff dysse too er,
 weedt ieg icke tyll wysse, och sydenen schulle
 thet were thennom enn aff ta'enn sag y
 mellom om all ther trette, thennom y mellom

war, och det bygd war Sorløbenn, thaa schulle
han heller hans arffwyngg komme byll hans
anpart y genn y Perbygaard och hwess godde
hannom waer byll fallen, och thestygest byll
thenn deell, som han hauffde erfuyt effter
hans broder Peer Olssenn.
